

Speciální škola v Mostě má neobvyklou třídu na blaženost

Za pouhých 50 tisíc korun vznikl malý zázrak: dvě místnosti, kde žáci rozpouštějí neklid

JINÝ SVĚT. Mostecká propagátorka moderních trendů ve výchově handicapovaných dětí Veronika Ráhová sahá na dotekovou magickou kouli v multismyslové místnosti Speciální školy v Mostě. Novinku si vyzkoušeli první žáci. „Reagovali nádherně,“ říká pedagožka. Foto: Deník/M. Vokurka

MARTIN VOKURKA

Most – Na školní chodbě otevřete dveře, vkročíte do tmy a jste šťastnější.

Slyšte rajskou hudbu. Vídte uklidňující světýlka. Lehnete si na postel pod balda-chýnem. Cítíte vůni hor. Pokoj snů nasáváte všemi smysly. Dotkněte se magické koule a pod prsty vám tančují malé blesky. V druhé místnosti, kde jsou závěsná houpací křesla, můžete v objevování sebe sama pokračovat. Lezte, sedlete, klimbejte, hrajte si, prostě jen tak budte!

Speciální základní škola v Mostě včera odhalila své tajemství: multisenzorický dvoupokoj na uvolnění a zklidnění osmdesáti zdravotně postižených žáků. Terapie

EXPERIMENT JMÉNEM SNOEZELEN

posilující smyslové vnímání podle expertů podporuje také rozvoj představivosti, sebevědomí, komunikaci a usnadňuje učení. Takový sál má málo-kdo. Přitom stál neuvěřitelně málo. Jen 50 tisíc korun, i když vypadá jako drahý relaxační salón profilmové hvězdy.

Autorka projektu, pedagožka Veronika Ráhová, a její po-

Holandský terapeuti kdysi vymysleli multisensory pokoj SNOEZELEN, kde se postižené děti cítí spokojeně. Vytvořila si ho i Speciální škola v Mostě. S pedagogem a asistentem v něm může trénovat smysly čtyři až pět dětí najednou. Škola věří, že pravidelná terapie přinese pozitivní výsledky už během jednoho roku. Pokoj zaplatila firma Coal Services.

mocník, školník Vladimír Charamza, se usmívají. Pozoruj překvapené politiky, které novinku trochu vyvedla z míry. Po oblecích jim putují světelné puntíky a oni žasnou.

Krajský zastupitel Oldřich Bubeníček z výboru pro výchovu, vzdělávání a zaměstnanost za vše děkuje. Primátor Mostu Vlastimil Vozka si dělá

starosti, aby děti po odchodu z ráje do reality nebyly příliš smutné.

Malý zázrak vznikl za rok z malé upocené tělocvičny. Nevytvořila ho na klíč žádná firma. Škola si ho udělala svépomoci. Samotná přestavba trvala zhruba půl roku. „Jsem na to docela hrdá,“ říká Veronika, která dokázala sehnat vybavení za nízké ceny. Inspirovala se v Nizozemí. Tam experti v 70. letech podobný sál vymysleli. Říkají mu Snoezelen – čichat a podírovat.

Školník na sále dělal ve volném čase a o víkendech. Pomáhal mu školní údržbář František Cibulka.

„Museli jsme vše změnit. Bylo to jako když rekonstruujete byt,“ říká školník. Nadšené vedení školy je v práci podporovalo.